

4. navadna nedelja C

*Ljubezen vse prenaša, vse veruje,
vse upa, vse pretrpi.
Ljubezen nikoli ne mine. (1 Kor 13,7.8)*

Prvo berilo

Jeremija 1,4-5.17-19

V dneh kralja Jošija mi je prišla beseda Gospodova, rekoč: "Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal; preden si prišel iz materinega naročja, sem te posvetil, te postavil za preroka narodom. Ti pa si opazi ledja, vstani in jim govôri vse, kar ti ukažem. Ne ustraši se jih, da te jaz ne prestrašim pred njimi. Glej, danes te naredim za utrjeno mesto, za železen steber, za bronasto obzidje proti vsej deželi, proti Judovim kraljem, proti njegovim knezom, proti njegovim duhovnikom in proti ljudstvu dežele. Bojevali se bodo proti tebi, pa te ne bodo premagali, ker sem jaz s teboj," govori Gospod, "da te rešujem."

Drugo berilo

1 Korinčanom 13,4-13

Bratje in sestre, ljubezen je potrpežljiva in dobrotljiva, ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse pretrpi. Ljubezen nikoli ne mine. Preroštva bodo prenehala, jeziki bodo umolknili, spoznanje bo prešlo, kajti nepopolno spoznavamo in nepopolno prerokujemo. Ko pa pride popolno, bo nepopolno prenehalo. Ko sem bil otrok, sem govóril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem odlóžil to, kar je otroškega. Zdaj gledamo z ogledalom, v ugibanju, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor me Bog pozna. Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.

Evangelij

Luka 4,21-30

Tisti čas je Jezus začel govoriti v shodnici: "Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." Vsi so mu pritrjevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust, in govorili: "Ali ni to Jožefov sin?" On pa jim je rekel: "Seveda mi boste povedali ta pregovor: 'Zdravnik, ozdravi sebe.' Kar smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnáumu, stôri tudi tukaj v

domačem kraju." In rekel je: "Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju. Resnico vam govorim: Veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko se je nebo zaprlo za tri leta in šest mesecev in je nastala huda lakota v vsej deželi, toda Elija ni bil poslan k nobeni izmed njih razen k vdovi v Sarépto na Sidónskem. Tudi veliko gobavih je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja, pa ni bil izmed njih očiščen nobeden razen Naamána, ki je bil Sirec."

Ko so to slišali, je vse v shodnici zgrabila jeza. Vstali so, ga vrgli iz mesta in odvedli na previs hriba, na katerem je bilo sezidano njihovo mesto, da bi ga pahnili v prepad. On pa je šel sredi med njimi in je hodil dalje.

V razmislek

"Visoka pesem" ljubezni se sliši kot pesem, ki ni iz tega sveta. Privlačno nam pričara raj – svet neskončnega praznika brez trpljenja. Po drugi strani pa se sliši kot posmehovanje – kje na našem svetu pa lahko doživimo tako veliko in božansko ljubezen?

Odlomek iz prvega pisma Korintčanom se nam ne želi posmehovati. V povezavi s prvim berilom in evangelijem postane potencial krščanskega načina življenja jasen – po Jezusu Kristusu je, z njegovo absolutno ljubeznijo, prihodnost, ki si je ljudje želijo, že danes postala resničnost – sreča je na dosegu roke. In hkrati doživljamo Kristusovo pot kot nekaj naporenega in težavnega, kot nekaj, čemur grozijo padci in zavrnitve.

"Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." Da Jezus ne ustreza predstavi, ki jo imajo ljudje o njem, da se s temi besedami sklicuje nase in da z vso samozavestjo sprejme ta položaj, ki mu po njihovem mnenju ne pripada, razbesni množico. Če se naše pričakovane predstave ne uresničijo, se lahko navdušenje v trenutku spremeni v sovraštvo.

"Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." – ali lahko to reče le Jezus kot Božji sin? Ali lahko te besede uporabimo tudi na nas samih (odlomek preroka Izaije, ki opisuje, kako se z dobrimi dejanji realizira Božje kraljestvo na našem svetu)? Vsak izmed nas ima določeno poklicanost in duhovne talente, ki niso sami sebi v namen, temveč tudi v dobrobit drugih. Kaj je moja samo meni namenjena naloga, moj posebni prispevek, da lahko ljubezen postane vsak dan bolj resnična?

Tako kot Jezus in mnogo prerokov pred njim tako tudi mi danes doživljamo zavrnitev in nerazumevanje od ljudi, katerih pričakovanj nismo uresničili, ali pa ker jim zgolj z našimi dejanji in ravnanjem očitamo njihove napake. Ker moramo računati na odpor, moramo biti pogumni in neustrašni kot Jeremija, ter biti polni ljubezni, ki je prisotna v naših besedah in dejanjih in nas spremlja na naših poteh. Kako lahko udejanjimo – navkljub odporu – to, kar smo spoznali za pravilno in pomembno? Iz katerih virov črpamo moč, če moramo plavati proti toku? Krščanstvo je vedno aktualno, če se ljudje pogumno in z ljubeznijo spopadajo z vsakodnevnimi težavami, hkrati pa ostaja obljuba, ki jo na koncu lahko da in jo bo izpolnil le Bog.

Izkušnje absolutne ljubezni na Zemlji ne bomo doživeli. Kljub temu pa brez prizadevanja za njo ne moremo biti Kristjani. Tudi če bi imeli vse, pa bi manjkalo najdragocenejše, kar nam je dal Bog (srce, da ljubimo in smo ljubljeni), bi bilo v našem življenju hladno in prazno. Vse duhovne talente je treba prepojit z ljubeznijo. Brez ljubezni bi bil vsak pogovor navaden trač, vsa moč vere in vsako še tako spektakularno dejanje pa nesmiselno. Ljubezen se nikoli ne konča.

4. navadna nedelja C

*Ljubezen vse prenaša, vse veruje,
vse upa, vse pretrpi.
Ljubezen nikoli ne mine. (1 Kor 13,7.8)*

Prvo berilo

Jeremija 1,4-5.17-19

V dneh kralja Jošija mi je prišla beseda Gospodova, rekoč: "Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal; preden si prišel iz materinega naročja, sem te posvetil, te postavil za preroka narodom. Ti pa si opaši ledja, vstani in jim govôri vse, kar ti ukažem. Ne ustraši se jih, da te jaz ne prestrašim pred njimi. Glej, danes te naredim za utrjeno mesto, za železen steber, za bronasto obzidje proti vsej deželi, proti Judovim kraljem, proti njegovim knezom, proti njegovim duhovnikom in proti ljudstvu dežele. Bojevali se bodo proti tebi, pa te ne bodo premagali, ker sem jaz s teboj," govori Gospod, "da te rešujem."

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,31 – 13,13

Bratje in sestre, hrepeneti morate po večjih milostnih darovih. Naj vam pokažem še odličnejšo pot. Ko bi govóril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem brneč bron ali zveneče cimbele. In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izróčil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.

Ljubezen je potrpežljiva in dobrotljiva, ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse pretrpi. Ljubezen nikoli ne mine.

Preroštva bodo prenehala, jeziki bodo umolknili, spoznanje bo prešlo, kajti nepopolno spoznavamo in nepopolno prerokujemo. Ko pa pride popolno, bo nepopolno prenehalo. Ko sem bil otrok, sem govóril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem odlóžil to, kar je otroškega. Zdaj gledamo z ogledalom, v ugibanju, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor me Bog pozna. Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.

Evangelij

Luka 4,21-30

Tisti čas je Jezus začel govoriti v shodnici: "Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." Vsi so mu pritrdjevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust, in govorili: "Ali ni to Jožefov sin?"

On pa jim je rekel: "Seveda mi boste povedali ta pregovor: 'Zdravnik, ozdravi sebe.' Kar smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnáumu, stôri tudi tukaj v domačem kraju." In rekel je:

"Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju. Resnico vam govorim: Veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko se je nebo zaprlo za tri leta in šest mesecev in je nastala huda lakota v vsej deželi, toda Elija ni bil poslan k nobeni izmed njih razen k vdovi v Sarépto na Sidónskem. Tudi veliko gobavih je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja, pa ni bil izmed njih očiščen nobeden razen Naamána, ki je bil Sirec."

Ko so to slišali, je vse v shodnici zgrabila jeza. Vstali so, ga vrgli iz mesta in odvedli na previs hriba, na katerem je bilo sezidano njihovo mesto, da bi ga pahnili v prepad. On pa je šel sredi med njimi in je hodil dalje.

V razmislek

"Visoka pesem" ljubezni se sliši kot pesem, ki ni iz tega sveta. Privlačno nam pričara raj – svet neskončnega praznika brez trpljenja. Po drugi strani pa se sliši kot posmehovanje – kje na našem svetu pa lahko doživimo tako veliko in božansko ljubezen?

Odlomek iz prvega pisma Korintčanom se nam ne želi posmehovati. V povezavi s prvim berilom in evangelijem postane potencial krščanskega načina življenja jasen – po Jezusu Kristusu je, z njegovo absolutno ljubeznijo, prihodnost, ki si je ljudje želijo, že danes postala resničnost – sreča je na dosegu roke. In hkrati doživljamo Kristusovo pot kot nekaj naporenega in težavnega, kot nekaj, čemur grozijo padci in zavrnitve.

"Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." Da Jezus ne ustreza predstavi, ki jo imajo ljudje o njem, da se s temi besedami sklicuje nase in da z vso samozavestjo sprejme ta položaj, ki mu po njihovem mnenju ne pripada, razbesni množico. Če se naše pričakovane predstave ne uresničijo, se lahko navdušenje v trenutku spremeni v sovraštvo.

"Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali." – ali lahko to reče le Jezus kot Božji sin? Ali lahko te besede uporabimo tudi na nas samih (odlomek preroka Izaije, ki opisuje, kako se z dobrimi dejanji realizira Božje kraljestvo na našem svetu)? Vsak izmed nas ima določeno poklicanost in duhovne talente, ki niso sami sebi v namen, temveč tudi v dobrobit drugih. Kaj je moja samo meni namenjena naloga, moj posebni prispevek, da lahko ljubezen postane vsak dan bolj resnična?

Tako kot Jezus in mnogo prerokov pred njim tako tudi mi danes doživljamo zavrnitev in nerazumevanje od ljudi, katerih pričakovanj nismo uresničili, ali pa ker jim zgolj z našimi dejanji in ravnanjem očitamo njihove napake. Ker moramo računati na odpor, moramo biti pogumni in neustrašni kot Jeremija, ter biti polni ljubezni, ki je prisotna v naših besedah in dejanjih in nas spremlja na naših poteh. Kako lahko udejanjimo – navkljub odporu – to, kar smo spoznali za pravilno in pomembno? Iz katerih virov črpamo moč, če moramo plavati proti toku? Krščanstvo je vedno aktualno, če se ljudje pogumno in z ljubeznijo spopadajo z vsakodnevnimi težavami, hkrati pa ostaja obljuba, ki jo na koncu lahko da in jo bo izpolnil le Bog.

Izkušnje absolutne ljubezni na Zemlji ne bomo doživeli. Kljub temu pa brez prizadevanja za njo ne moremo biti Kristjani. Tudi če bi imeli vse, pa bi manjkalo najdragocenejše, kar nam je dal Bog (srce, da ljubimo in smo ljubljeni), bi bilo v našem življenju hladno in prazno. Vse duhovne talente je treba prepojit z ljubeznijo. Brez ljubezni bi bil vsak pogovor navaden trač, vsa moč vere in vsako še tako spektakularno dejanje pa nesmiselno. Ljubezen se nikoli ne konča.